

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 22/16
V Luxemburgu 1. marca 2016

Rozsudok vo veci C-443/14 a C-444/14
Kreis Warendorf/Ibrahim Alo a
Amira Osso/Region Hannover

Súdny dvor sa vyjadruje k vzťahom medzi slobodou pohybu osôb s postavením medzinárodnej ochrany a opatreniami, ktorých cieľom je uľahčiť ich integráciu

Podmienka miesta pobytu môže byť uložená osobám oprávneným na doplnkovú ochranu, ak majú viac ťažkostí s integráciou ako iné osoby, ktoré nie sú občanmi EÚ a ktoré sa legálne zdržiavajú v členskom štáte, ktorý poskytol túto ochranu

Podľa smernice Únie¹ musia členské štáty osobám, ktorým priznali postavenie osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu², umožniť voľne sa pohybovať na ich území za tých istých podmienok ako sú tie, ktoré sú stanovené pre osoby, ktoré nie sú občanmi EÚ a zdržiavajú sa na tomto území legálne.

Nemecké právo stanovuje, že keď osoby oprávnené na doplnkovú ochranu poberajú sociálne dávky, ich povolenie na pobyt musí obsahovať podmienku pobytu na určitom mieste (ďalej len „podmienka miesta pobytu“). Na jednej strane cieľom tejto povinnosti môže byť zabezpečenie vhodného rozdelenia záťaže vyplývajúcej z týchto dávok medzi rôzne príslušné inštitúcie v danej oblasti. Na druhej strane jej cieľom môže byť uľahčenie integrácie osôb, ktoré nie sú občanmi EÚ, do nemeckej spoločnosti.

Pán Ibrahim Alo a pani Amira Osso sú sýrskymi štátnymi príslušníkmi, ktorí prišli do Nemecka v rokoch 1998 a 2001. Bola im priznaná doplnková ochrana. Súčasne im bola uložená podmienka miesta pobytu, čo napadli na nemeckých súdoch. Spor sa nakoniec dostal na Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Nemecko), ktorý položil Súdnemu dvoru otázku, či je podmienka miesta pobytu zlučiteľná so smernicou.

Súdny dvor vo svojom dnešnom rozsudku v prvom rade konštatoval, že **smernica stanovuje členským štátom povinnosť umožniť osobám, ktorým priznali postavenie osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu, nielen voľne sa pohybovať na ich území, ale takisto zvoliť si tam miesto svojho pobytu**. V dôsledku toho podmienka miesta pobytu uložená týmto osobám predstavuje obmedzenie slobody pohybu, ktorá je zaručená smernicou. Ak je táto povinnosť uložená iba osobám oprávneným na doplnkovú ochranu, ktoré poberajú sociálne dávky, predstavuje takisto obmedzenie prístupu týchto poberateľov k sociálnej ochrane stanovenej právom Únie.

V tomto kontexte Súdny dvor zdôrazňuje, že osoby oprávnené na doplnkovú ochranu nemôžu v zásade podliehať reštriktívnejšiemu režimu ako je režim uplatniteľný na osoby, ktoré nie sú občanmi EÚ a legálne sa zdržiavajú v dotknutom členskom štáte, pokiaľ ide o voľbu svojho miesta pobytu, a ako je režim uplatniteľný na štátnych príslušníkov tohto štátu, pokiaľ ide o prístup k sociálnej pomoci.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách na oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, s. 9).

² Postavenie doplnkovej ochrany možno priznať osobám, ktoré nie sú občanmi EÚ a nie sú považované za utečencov, ale ktoré z podstatných dôvodov potrebujú medzinárodnú ochranu.

Súdny dvor však dospel k záveru, že je možné uložiť podmienku miesta pobytu iba osobám oprávneným na doplnkovú ochranu, ak sa nenachádzajú vzhľadom na cieľ sledovaný predmetnou vnútroštátnou právnou úpravou v situácii objektívne porovnateľnej so situáciou osôb, ktoré nie sú občanmi EÚ a legálne sa zdržiavajú v dotknutom členskom štáte alebo osôb, ktoré sú štátnymi príslušníkmi tohto štátu.

Súdny dvor ďalej uznal, že premiestnenie osôb, ktoré poberajú sociálne dávky alebo ich nerovnomerné rozloženie na území členského štátu môže spôsobiť nevhodné rozdelenie finančnej záťaže spojenej s týmito dávkami medzi rôzne príslušné inštitúcie v danej oblasti. Takéto nerovné rozdelenie záťaže však nie je osobitne spojené s tým, či osoby poberajúce sociálne dávky majú prípadne postavenie osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu. Za týchto podmienok **smernica bráni uloženiu podmienky miesta pobytu iba osobám oprávneným na doplnkovú ochranu s cieľom dosiahnutia vhodného rozdelenia záťaže vyplývajúcej z predmetných dávok.**

Na druhej strane Súdny dvor uvádza, že prináleží nemeckému súdu, aby overil, či osoby oprávnené na doplnkovú ochranu poberajúce sociálnu pomoc čelia väčším ťažkostiam integrácie ako iné osoby, ktoré nie sú občanmi Únie, legálne sa zdržiavajú v Nemecku a poberajú sociálnu pomoc. V prípade, že tieto dve kategórie osôb nie sú v porovnateľnej situácii vzhľadom na cieľ uľahčenia integrácie osôb, ktoré nie sú občanmi EÚ, v Nemecku, **smernica nebráni tomu, aby osoby oprávnené na doplnkovú ochranu podliehali podmienke miesta pobytu na účely podpory ich integrácie**, a to aj keď sa táto povinnosť neuplatňuje na iné osoby, ktoré nie sú občanmi EÚ a legálne sa zdržiavajú v Nemecku.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106